

28 September 2018
Praag, Tsjechië 12:30

Tussen alle mensen op het vliegveld loop ik met mijn koffer richting de uitgang. Op een vrij normale dag op het vliegveld begint voor mij een ervaring en avontuur wat bijna een half jaar lang ging duren, waarvan ik de hete zomer en de koude winter zou meemaken.

Ik bestelde een taxi en ging richting het appartement. De taxi was voor mij geregeld door mijn stagebedrijf. Het appartement was vroeger de locatie waar de gamestudio zich bevond. Na succesvolle jaren zijn ze verhuisd naar een prachtige mooi en modern kantoor.

In het appartement zou ik samen met vier anderen wonen. Toevallig, op de dag dat ik aankwam, was de dag ervoor een andere nieuwe collega gearriveerd. Het appartement ligt in Praag-6. Binnen 15 minuten met de metro, die om de 10 minuten gaat, zit ik zo in het centrum van het prachtige Praag.

Samen met een medebewoner van het appartement ging ik een broodje halen. Hij vertelde mij ondertussen wat ik zowel kon verwachten van Praag en het werk wat ik binnenkort ga doen. Het was vrijwel alleen positief wat hij vertelde en dat maakte dat het verloren maar ook het verdwaalde gevoel, dat ik in eerste instantie had toen nog geen paar uur geleden ik uit het vliegtuig stapte, snel verdween. Ik realiseerde me dat ik me een half jaar moest vermaken in een stad waarvan ik alleen plaatjes had gezien en de taal totaal niet kende. Maar ik voelde me er al snel thuis.

Na het inrichten van mijn kamer ging ik naar bed en begon mijn stage.

Daar ontmoete ik mijn collega's, allemaal waren ze razend enthousiast. Ik voelde direct een warme band met hen. Er werd veel gelachen en het was duidelijk dat iedereen het erg naar hun zin had. Dat was gelukkig ook wel wat ik verwachtte bij het idee om bij een gamestudio te gaan stage lopen.

Ik ontmoette Tim, mijn Nederlandse stagebegeleider bij de gamestudie. Hij was, net als ik, erg blij om iemand op kantoor te hebben die ook Nederlands spreekt. Helaas vonden mijn collega's het Nederlands een

vreemde en harde taal. Wanneer ik met Tim Nederlands begon te praten deden mijn collega's het geluid van een statische TV (sch-ggggg) na en konden zij niet begrijpen hoe wij elkaar konden verstaan.

Een paar weken later, was ik aan het ritme gewend. Het leven op kantoor was aardig relaxed.

De dag begon rond half 8. Ik kwam mijn bed uit en maakte een kop koffie en las op mijn telefoon kort het nieuws. Vervolgens sprong ik onder de douch en liep ik de deur uit richting het metrostation. Het wat ongeveer vijf minuten lopen en de metrorit duurde twintig minuten. Na het uitstappen was het nog tien minuten lopen en ik kwam aan in het grote kantoorpand waar Keen Software House zich bevond. Aangekomen in het gebouw zat Tim er vaak al en begroette ik hem: "Mogguh" zei ik dan, en liep ik gelijk daar naar de keuken om nog een bakje koffie te zetten.

Ik nam plaats achter mijn computertje en begon met mijn taken. In de loop van de maand had ik verschillende taken uitgevoerd. De eerste taak die ik had was ook gelijk een grote taak. Het was namelijk zo dat binnen de code van het spel, veel functies waren die nog beschreven stonden. De ene was iets duidelijker dan de andere. Het was mijn taak om alle functies te bekijken en wat ze precies doen. Vervolgens moest ik het documenteren, omdat dit handig is voor de programmeurs maar ook voor eventuele nieuwe programmeurs die bij het bedrijf komen werken. Zij kunnen hierdoor sneller werken.

Rond november was ik klaar met deze opdracht en kon ik beginnen met mijn eerste echte programmeertaken, ik moest bugs (fouten in de code) oplossen die zich bevonden in het spel. Ik moest met verschillende softwarematige hulpmiddelen onderzoeken waar een probleem zat en deze vervolgens oplossen binnen de code. Mijn ervaringen met de programmeertaal die ze gebruiken (C#) was voor mij redelijk nieuw, dus het tempo lag niet al te hoog. Maar Tim gaf mij genoeg ruimte voor het oplossen van de code en ook vaak met zo weinig mogelijk hulp. Tim gaf liever hints waar ik kon kijken om het probleem op te lossen wat voor mij ook veel leerzamer was.

Buiten het werk moest ik mijzelf natuurlijk vermaken. Ik ben een aantal keren met mijn collega's gaan stappen in Praag. Maar ik kwam er al snel achter dat je je ook prima kan vermaken in Praag door gewoon een kant te kiezen en vervolgens daarheen te reizen. Mijzelf laten verdwalen in Praag was dan ook iets waar ik soms iets te goed in werd. Maar dit had ook zijn voordelen. Ik kwam terecht in kroegjes en platenzaken die niet op Google Maps stonden en waar ook geen enkele toerist te zien was. Dit was heel bijzonder omdat Praag een van de mooiste steden is waar ik in ben geweest en het barstens vol met toeristen zit, overal waar je kijkt.

Gelukkig was na mijn eerste maand in Praag al het eerste hoog-bezoek in aantocht. Mijn vriendin vloog voor een week over naar Praag om mij te bezoeken en vakantie te vieren. Ik moest maandag en dinsdag werken,

Sjoerd Olsthoorn

maar mijn vriendin kon zich gelukkig, net als ik, haarzelf prima vermaken. Ze liep, net zoals ik deed, gewoon een kant op en dan kwam ze er vanzelf wel achter wat ze tegenkwam.

Na het bezoek van mijn vriendin kwam twee weken later een vriend van mij naar Praag. Hij was nog niet eens geland, en ik kreeg alweer verzoekjes van andere vrienden en vriendinnen met de vraag of ze langs mochten komen. Voor ik het wist had ik bijna wekelijks bezoek van mijn Nederlandse vrienden.

Als een soort privétourgids begeleide ik mijn vrienden door Praag. Ik liet ik ze leuke barretjes zien en we gingen de leukste clubs bezoeken voor een geweldige avond. Ik heb erna nog vaak van mijn vrienden gehoord dat hun

bezoek in Praag nog altijd wel een van de mooiste vakantie was. Dat soort uitspraken geeft maar weer aan hoe geweldig Praag was en hoeveel geluk ik wel niet had om daar te mogen zijn.

Als ik reflecteer op mijn verblijf in Praag dan kan ik zeggen dat ik gigantisch veel geleerd en meegemaakt heb. Ik ben nu net begonnen met mijn hbo-opleiding. Hier heb ik weer de mogelijkheid om in het buitenland stage te lopen. De ervaringen van Praag maken mij alleen maar nieuwsgieriger over waar ik nog meer zou kunnen stage lopen, Amerika? Japan? Misschien wel Australië.

Kort gezegd heeft de stage mij een hele diepe indruk achter gelaten, mensen zeiden dat ik ben thuis gekomen met meer zekerheid en meer zelfvertrouwen. Vooral omdat ik een half jaar voor mezelf moest zorgen in een land waarvan ik de taal en cultuur niet kende. Alhoewel elke middag warm eten ook in Nederland mag gebeuren!

Ik heb al een aantal mede hbo-ICT studenten geïnspireerd om zich ook te laten oriënteren op de buitenlandse stagemarkten. Als je de optie krijgt om in het buitenland stage te lopen, dan zeg ik: Vooral doen!

Sjoerd Olsthoorn

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Sjoerd Olsthoorn', written in a cursive style.